

Bruixes per gaudir llegint

Em satisfà enormement poder comentar, a través d'aquesta tribuna literària que se'ns ofereix al Col·lectiu d'Escriptors del Camp de Tarragona, un llibre per als més menuts. I em satisfà per diversos motius que no vull deixar d'apuntar. En primer lloc, perquè, després de molts anys de tenir aparcades les lectures infantils, finalment ara he recuperat un hàbit que tenia d'infant i dedico uns quants minuts diaris a explicar contes al meu fill; per tant, tinc l'oportunitat de valorar novament un món complex i literàriament meravellós que havia estat hivernant durant molt temps en les profunditats de la meva matèria gris. En segon lloc, perquè jo mateix he fet algunes provatures en aquest difícil art de confegir històries per a la canalla, i considero que es tracta d'una feina complicada però alhora molt agraïda; i que una bona manera d'agrair-la és ajudant a la mainada a començar a posar els fonaments per esdevenir els lectors del demà.

Bé, doncs, després d'aquestes consideracions passo a donar la benvinguda al mercat editorial al llibre *En Tonet i la bruixa que no sabia riure*, una obra elaborada a quatre mans, amb textos d'Aleix Cort i il·lustracions de Tonia R. Alvarez (publicat a principi de 2006 per Arola Editors). Aquest conte forma part d'una sèrie protagonitzada pel Tonet, un noi eixerit però poc valent que, gràcies als poders d'una fada, li és atorgat de viure en primera persona els seus propis somnis. Així doncs, cada nit, acompanyat per la seva amiga Anna i pels seus llits *vivents* Rondinaire i Valent, viuen noves i gratificants experiències i, en la mesura de les possibilitats, ofereixen un cop de mà a qui ho necessita.

El plantejament del conte s'ajusta al gust dels infants: una bruixa que no deixa viure en pau els pobres habitants del Poble de la Baldufa, ja que els té prohibida per sempre una activitat tan indispensable com és riure (i tot perquè ella no en sap, i no suporta que els altres puguin fer-ho). Amb aquest plantejament, i fent ús de les seves bones arts, el Tonet i els seus amics aconseguiran que la bruixa Agreamarga rigui i, per tant, alliberaran el poble sotmès. No cal dir que el personatge sobre el qual gira l'atenció del conte, la bruixa, respon a les expectatives que es creen els infants davant d'una aventura en què conviuen visos de realitat amb tocs de ficció.

Sempre he pensat que resulta ben important ser, de tant en tant, una mica criatures i valorar amb sinceritat els petits tresors que ens ofereix la vida, i la literatura. Aquest llibre n'és un bon exemple, ja que, sota l'aparença d'una història fantàstica que explica la dissort d'un poble, ens parla de la importància de ser feliços amb el que som i el que tenim, i de la meravellosa aventura d'ajudar els altres en la superació dels obstacles que ens fan una mica infeliços. La lectura d'aquest conte, doncs, obre les portes a realitats que superen el món de la literatura, però que ajuden els petits a fer-se grans.

Aquesta és la quarta aventura del Tonet i dels seus companys de viatge (després de *Tonet i la fada pocatraça*, *Tonet i els caçanúvols* i *Tonet i el llenyataire boig*), però encara en vindran més. Per tant, cal aplaudir la tasca realitzada fins ara per Aleix Cort i Tonia R. Alvarez en aquest projecte pedagògic de lectura infantil, perquè és una evidència que el tàndem funciona, i exigir-los més matèria per continuar gaudint de la lectura.

ROGER ROIG CÉSAR

Publicat al diari *El Punt* el 27 de novembre de 2006